

I GAAR
OG I
MORGEN

Instruktør
CHRISTEN JUL

CHRISTEN JUL og SKUESPILLERNE

Af
ERLING SCHROEDER

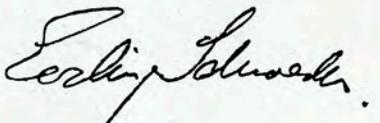
PALLADIUM har bedt mig skrive noget om Christen Jul. Jeg burde maaske lade være og holde mig til mit Job — at spille Komedie. Men naar jeg nu alligevel prøver, saa er det, fordi jeg kan lide Christen Jul, og fordi jeg og mange af mine Kammerater føler Trang til at sige ham Tak for, hvad han betyder for os.

Lad mig først fortælle lidt om Manden selv. Han er jo ikke blevet Sceneinstruktør via Skuespiller, men er gaaet sine egne Veje. Derfor kender det store Publikum ikke meget til ham. Christen Jul er ikke mere purung og ikke nogen mærkelig Mand at se paa. Men hans Liv har været mærkeligt, og ad mærkelige Veje er han blevet den, han er. Hvis De traf ham nu, saa vær sikker paa, at De vilde finde et dejlig ligetil Menneske at snakke med og en Mand med store Evner til at omgaas næsten alle. Børnene holder af ham, det mærkede De i hans første Film „Vi kunde ha' det saa rart“ — og noget af den Atmosfære af dansk Elskelighed, der var over denne Film, er netop typisk for hans Person.

Og hvordan er han saa som Iscenesætter for os Skue spillere? — Der er to Instruktørtyper: de, der er saa vold somme i deres Personlighed, at de ligefrem paatrykker alt deres Stempel — og saa er der dem, som snarere gennem syrer alt med deres Væsen — deres Aand — som er usynligt tilstede. Christen Jul hører til den sidste Slags. Han

ved, hvad han vil, men han tager graciøst paa Tingene. Han møder os som et moderne Menneske med Summen af hele sit forunderlige Livs rige Erfaringer — og med en god Portion Lune. Han har prøvet lidt af hvert, sultet og lidt, været oppe og nede — han har derfor noget at øse af. Han begyndte som Sanger, blev Sanglærer og Talelærer; han ved derfor noget om Sprogets Musik. Han har været Forretningsmand, saa han er ikke helt upraktisk. Han har været Foredragsholder paa Højskoler, og det har nok lært ham noget om Publikums Holdning. Han har arbejdet baade i Paris og Berlin, dog mest i London — og han er forblevet saa dansk som nogen, men med en videre Horisont end de fleste af os. Og hans store Menneskekundskab og Viden har udkrystalliseret sig i det, han er blevet: Dramatiker og Instruktør med Succes'er baade i London og København. Men ogsaa sin Slægt skylder han noget — sit Temperament. Hans Bedstefader var H. C. Andersen-Illustratoren Wilh. Pedersen. Præster, Malere, Teatermalere, Organister er der i hans Familie, og han har Træk af dem alle.

Engang sagde han nok saa frækt: „Naar jeg har den rigtige Rollebesætning, saa er det vigtigste egentlig bare det, at jeg er tilstede.“ Og det er sandt. I hans Nærhed trives kunstnerisk Arbejde. Vi gro'r og føler Lyst til at blomstre i Samarbejde med ham. Han er som Foraarssl og Sommerregn. Han er Skuespillernes Ven. Intet Under, at vi holder af at arbejde hos ham og er ham taknemlige. Jeg sagde før, at Christen Jul ikke var purung. Men han har den unges uroligt higende Hjerte, parret med den modnes Videns. Ja, hans Hjerte er henrivende ungt, og det har noget at fortælle — jeg tror, De vil opdage det i Aften.

JOHANNES MEYER

LIS SMED

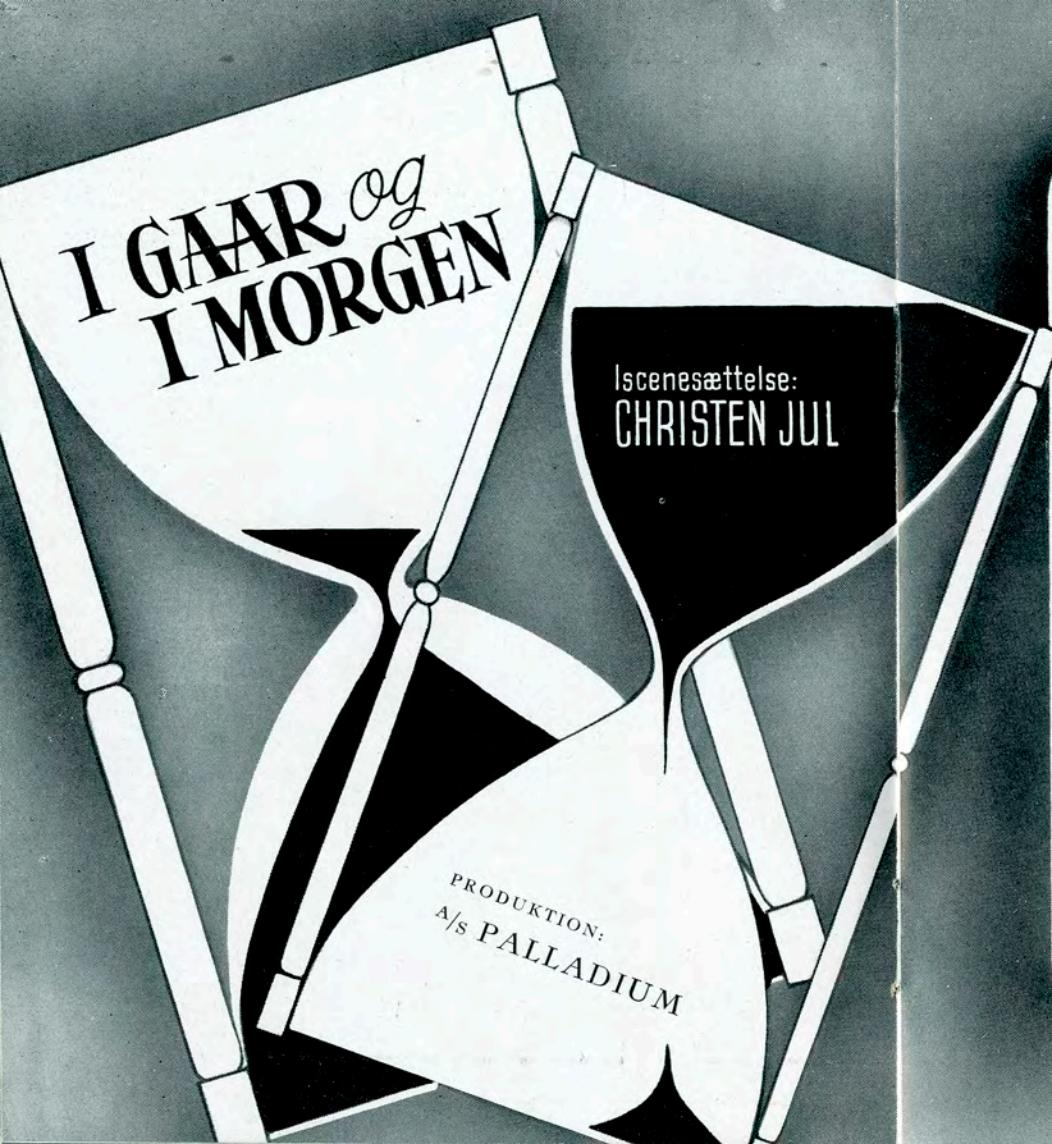
KARIN NELLEMOSSE

ERLING SCHROEDER

ERNI ARNESON

PREBEN LERDORFF

I GÅAR ^{og}
I MORGEN

Iscenesættelse:
CHRISTEN JUL

PRODUKTION:
A/S PALLADIUM

Personerne

Anton Albrechtsen, Direktør for et Entreprenør-Firma.....	Johannes Meyer
Lis Asmussen, hans Sekretær	Katy Valentin
Ove Humlegaard, Civilingeniør	Ejner Federspiel
Asta Humlegaard, hans Hustru	Adelheid Nielsen
Adam Risberg, Arkitekt.....	Erling Schroeder
Ingrid Risberg, født Humlegaard...	Karin Nellemøse
Styrmand Andersen	Preben Lerdorff
Nina, Kabaretsangerinde	Karen Meyer
Astrid, Husassistent hos Humle- gaards	Lis Smed
Oluf	Hans Henrik Krause
Hylke, Trafikassistent	Asbjørn Andersen
Olga, Servitriee	Mime Fønss
Nancy Parling.....	Erni Arneson
„Han“	Mogens Brandt
Kontorchefen.....	Olaf Ussing
Sekretæreren	Ellen Margrethe Stein

Endvidere medvirker: Helge Matzen, Carl Lundbeck

Karl Goos, Kristian Larsen

I GAAR *og* I MORGGEN

Manuskript:

CHRISTEN JUL
KIRSTINE ANDERSEN

Musik:

KAI ROSENBERG

Teknisk Instruktion: SØREN MELSON

Fotografi: EINAR OLSEN

Dekorationer: ERIK AAES

Tone: ERIK RASMUSSEN

Klipning: EDITH SCHLÜSSEL

Kopi: JOHAN ANKERSTJERNE A/S

Eneret: A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

*„Tænk, hvor mange Menneskers Skæbne
paavirkes af hver af vore Handlinger. Det
er et stort Ansvar.“*

OVNSTAAENDE Replik, som udtales af en af Personerne i „I Gaar og i Morgen“, kan staar som et Motto over hele Filmen. Den viser, hvordan en enkelt Mands Handlinger, overlagte eller uoverlagte, faar betydningsfulde Konsekvenser ikke alene for ham selv og hans nærmeste Omgivelser, men tillige for Mennesker, han aldrig har kendt og heller aldrig lærer at kende. —

Direktør Albrechtsen, der er Leder af et stort Entreprenør-Firma, er en haardhændet og hensynsløs Forretningsmand. Han viger ikke tilbage for tvilsomme Transaktioner, naar de tjener hans Interesser, og netop paa dette Grundlag kommer han i en skarp Konflikt med sin Medarbejder gennem en Aarrække, Civilingeniør Humlegaard, en Mand, hvis hele Indstilling er præget af gammel Kultur og idealistisk Tankegang. Til Trods for at Albrechtsens Sekretær og intime Veninde, Lis Asmussen, indstændigt fråraader ham at bryde med Humlegaard, som er en fremragende Tekniker, lader Albrechtsen sig lede af sin

Stolthed og Egensindighed med det Resultat, at Humlegaard forlader Firmaet.

Vi følger nu i Filmen de vidtrækende Konsekvenser af Albrechtsens brutale Handlemaade.

At Humlegaard forlader Firmaet gør et dybt Indtryk paa hans Kone, som bebrejder ham, at han for at forsvere sin Åre har givet Afkald paa en god Indtægt og nu ovenikøbet er pligtig at betale Albrechtsen Erstatning for Kontraktbrud. Hjemmets Økonomi er truet. Og Fru Humlegaard finder Situationen dobbelt fortvivlet, fordi hun har erfaret, at Adam Risberg, der er gift med hendes Datter, Ingrid, har i Sinde at søge Skilsimse. Denne Nyhed i Forbindelse med hans Kones uforstaaende Holdning virker saa chokerende paa Humlegaard, at han faar et af sine hyppige Hjerteanfald, og først da hans Kone gaar i sig selv og troster ham med, at de foreløbig skal tage ud i deres Sommerhus og se Tiden an, genvinder han sin Ligevaegt.

Humlegaards Husassistent, den unge og livsglade Astrid, berøres ogsaa af den uheldsvangre Stemning, der ligger i Luften. Hun har Besog af Jernbanemanden Hylke, der fra sin lille Provinstation er kommet ind til Byen for at fri til hende. Han er en tung og naiv Mand,

KAREN MEYER

HANS HENRIK KRAUSE

ASBJØRN ANDERSEN

KATY VALENTIN

ADELHAID NIELSEN

EJNER FEDERSPIEL

som betragter Astrid med store, tilbedende Hundøjne, og han tigger hende i det uendelige om at give ham sit Ja. Men Situationen i Hjemmet har gjort hende nervøs, og hun sender ham af Sted uden endeligt Svar, men med Løfte om et nyt Møde. Da Fru Humlegaard imidlertid beder hende om at rejse ud i Sommerhuset og forberede Familiens Ankomst, skriver hun til Hylke, at hun ikke kan komme. Hylke tager Brevet som et Nej paa sit Frieri og bliver saa fortvilet, at han et Øjeblik svigter sin Tjenesteplicht og kun er et Haarsbred fra at foraarsage en Togkatastrofe. —

I Toget fra Sommerhuset tilbage til Byen kommer Astrid tilfældigt i Samtale med Styrmand Andersen, som er paa 48 Timers Landlov efter at have sejlet med et Skib, der blev torpederet. Han har faaet at vide, at hans Kæreste har svigted ham, mens han har været borte, og han er nu kun opfyldt af det ene Haab, at der maa ske noget — noget rigtigt, ikke noget Pjank, som han siger — naar han naar til København. I en af Byens elegante Barer kommer han samme Aften i Selskab med Adam Risberg og Fru Ingrid, som efter den tragiske Hændelse med Humlegaard forsøger at opretholde deres Ægteskab, skønt Adam for sit Vedkommende er klar over, at det er haablost.

Han har længe dyrket en intim Forbindelse med en ung Sangerinde i Baren, Nina, men er saa usikker paa sig selv, at han heller ikke kan tage en Beslutning overfor hende. Hun tager den imidlertid for ham og siger ham samme Aften Farvel for stedse. Styrmand Andersen faar derimod en Oplevelse ud af Aftenen; Fru Ingrid gør ham saa lykkelig ved at *forstaer* ham, at han betror hende, at han fra nu af ikke et eneste Øjeblik vil frygte Døden, selvom han samme Nat skal om Bord for at starte paa en Rejse, der har Livet som Risiko. —

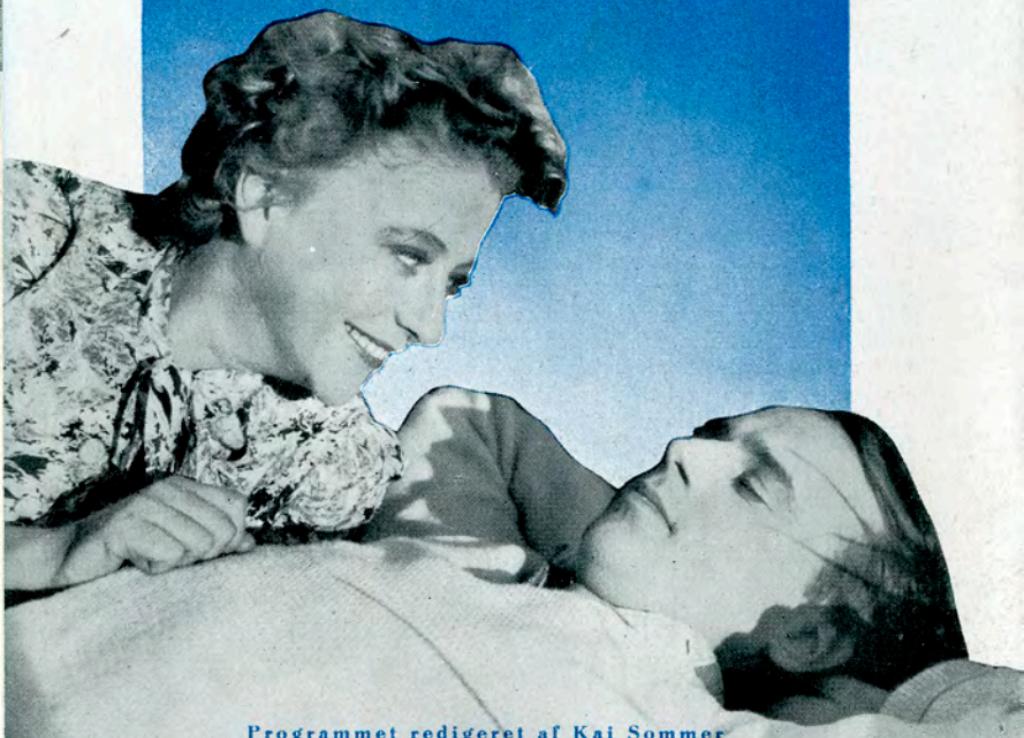
Albrechtsens og Humlegaards Opgør paa Kontoret overværedes af en af Firmaets unge Lærlinge, Oluf, som takket være sin Loyalitet overfor Humlegaard bliver fyret af Albrechtsen og vinges ud i Arbejdsløshed, indtil det omsider lykkes ham at faa Plads som Cyklebud i en Budcentral. I Kraft af dette Job kommer han i Forbindelse med Nancy Parling, en ung Kvinde, der lever en gold og indholdslos Tilværelse som en velhavende Sortebørs-Grosserer Elskerinde. Hun hjælper Oluf med Toj fra Grossererens Klædeskab — men bliver indirekte Aarsag til, at den unge haderlige Mand anholdes af Politiet og maa vandre i Fængsel. —

Inden Filmen ender, følger vi de Menneskeskæbner op, som vi har

lært at kende. Adam og Ingrid Risberg bliver trods alt enige om Skilsmisse, og netop den Dag, hvor de mødes paa Københavns Raadhus for at ordne de sidste Formaliteter, lader Hylke sig samme Sted vie til en Servitrice fra den lokale Kro, som efter mange ihærdige Anstrengelser omsider har faaet den naive Mand i sine Garn. — Direktør Albrechtsen opsøger Humlegaard paa Landet, hvor han har taget Op hold, for at forsøge paa at faa ham til at genindtræde i Firmaet, hvilket imidlertid totalt mislykkes. Lis, Albrechtsens Sekretær, gør sin Tilværelse op og beslutter sig til at forlade den Mand, som i den Tid, hun har kendt ham, er blevet ringere og ringere rent menneskeligt. — Oluf, som lærte Astrid at kende, da Humlegaard endnu var ansat i Firmaet, genser hende og forstaar med et, at kun hun har Betydning for ham, og de to unge bliver enige om at fortsætte Livet sammen. — Ingrid, som har mistet sine Illusioner i Tilværelsen, læser i en Avis, at Styrmand Andersen, som gav hende Indblik i en Verden fjernet fra hendes egen, er gaaet ned med den Damper, der sejlede med ham den Aften, da de havde danset sammen i den mondæne Bar. —

Ringen er sluttet. Vi har set, hvordan et enkelt Menneskes Handlinger har grebet afgørende ind i andre Menneskers Liv. —

EN
Palladium
FILM

Programmet redigeret af Kai Sommer